

liggende Forslag er mere tiltalende end det norske, der vistnok for os har et altfor bureaukratistisk Svung.

Møden: Jeg ønsker kun at føje min Tak til den Tak, som blev udtalt af den første ærede Taler for det Lovforslag, som den ærede Minister her har forelagt os. Jeg tror, det er et Gæmme, som der trænger til at lovgives om, og jeg tror, at dette Lovforslag i det hele har truffet det rette. Jeg har egentlig gennemgaaende ikke noget at indvende mod det, og de Begrundelser, som ere opstillede til de enkelte Bestemmelser, maa ogsaa gennemgaaende findes at være fyldestgørende. Jeg tænker ikke rettere, end at den Virksomhed, som tænkes henlagt til dette overordnede Sundhedsraad, i det hele taget ogsaa maa være koncentreret under dette Raad, baade dette at gøre Indstilling om Embeder og dette at være konsultativt Organ, og tillige maa det at være administrativt Organ for Sundhedsplejen være underlagt dette Raad. Jeg kan ikke tænke mig, at der skulde blive Spørgsmaal om ved Indstilling til Lægeembeder at gaa uden om dette administrative Raad for hele Sundhedsvæsenets Styrelse. Sig saaa lidt kan jeg tænke mig, at de Erklæringer, som indhentes af offentlige Myndigheder, skulde hentes andet Steds fra end der. Spørgsmaalet er kun om, hvorledes man tænker sig dette Raad sammenfat for bedst at kunne opnaa dette Formaal og fyldestgøre disse Djemed, og der tilstaar jeg, at saaledes som Forslaget foreligger i § 1, som jeg antager maa have vundet de sagtyndiges Tilslutning, drifter jeg mig ikke til at sige, at jeg ikke kan slutte mig dertil. Det forekommer mig, at det, at der er baade en fast Formand og 2 midlertidig valgte Medlemmer vil muliggøre, at Sammensætningen er saaledes, at der til enhver Tid findes Elementer, som baade repræsenterer Traditionen og tillige Lægekunstens Udvikling, saa for saa vidt har jeg heller ikke noget at indvende derimod. Om man saa maatte vil tage noget mere med, det er et Spørgsmaal, man kan forhandle om. Jeg skal dog tillade mig i Anledning af en Udtalelse af det ærede 5te Medlem for 1ste Kred (D. Hansen) at gøre opmærksom paa, at jeg slet ikke betragter dette Raad under det Synspunkt, som han fremhævede, at det skulde være, en Slags Repræsentation af Lægestanden. Her er der ikke Spørgsmaal om at skabe en Repræsentation for en særlig Stand; her er der Spørgsmaal om at tilvejebringe et Raad, der kan bistaa Regeringen og Administrationen, naar der er

Spørgsmaal om at træde særlig Indsigt, og der vil jeg for mit Vedkommende fastholde, at her gælder det om, at de Responser, der afgives, kunne være betryggende overfor Befolkningen, thi det er jo saadanne efter § 11, som ere bestemmende for enkelte Personers Retstilstand. Der vil jeg sige, at det, det hovedsagelig kommer an paa, er, at disse Embedsmænd virke under Ansvar for Ministeren, saaledes, at man har ansvarlige Mænd at holde sig til under deres Gerning. Det forekommer mig derfor, at et saadant Valg af Mænd af Lægestanden vilde ikke yde en saadan Betryggelse som, naar de ere udnævnte under Ansvar for den Minister, som har kaldet dem. Det er noget, som jeg for mit Vedkommende mener, at man maa holde paa, at det skal være under Ansvar for vedkommende Minister, at de skulle virke.

Jeg maa kun udtale, at det forekommer mig, at Apotekerne maatte ere noget stedmoderligt behandlede i § 2. I Betragtning af den overordentlige Myndighed, som dette Raad har ogsaa over Apotekervæsenet, kunde der maatte være Spørgsmaal om at behandle Apotekerne noget anderledes, saa at de ogsaa bleve noget fyldigere repræsenterede?

Det eneste Punkt, jeg har nogen Betænkning ved, og som jeg forudsætter, at det høje Ting vil gøre til Genstand for nærmere Granstning, er Bestemmelsen i § 9, thi der synes jeg ogsaa, at i Betragtning af den Virksomhed, her er Tale om at gribe ind i, nemlig Erhvervsvirksomhed, have de paagældende dog et Krav paa, at dette Spørgsmaal afgøres ved Domstolene efter Landets Lov og Ret, i Stedet for saaledes at afgøres af en Kommission eller efter en Kommissions Indstilling af Justitsministeren, og jeg tror, at ogsaa den paagældende Myndighed egentlig vil være bedst tjent med det. Der skal gøres en enstemmig Indstilling, ja, men det er vel naturligt, at den, som særlig i saa Henseende faar at bære Ansvar, det er Formanden, og det forekommer mig, at det ogsaa vilde være ønskeligt for Formanden i dette Raad, at han ikke saaledes faar dette Ansvar. Ganske vist gaar Sagen saa til Justitsministeren, men, som der staar i Motiverne, vil jo Justitsministeren væsentlig følge det sagtyndige Raads Udtalelse, og i dette sagtyndige Raad vil det jo særligt være Formanden, det Hele kommer til at hvile paa. Jeg stonner ikke rettere, end at det baade i Raadets egen Interesse og i de Borgeres Interesse, hvis Forhold her er Tale om, vilde være ønskeligt, at disse Spørgsmaal henbijaes til Afgørelse ved Domstolene, og jeg tilstaar, at